

Verslag Excursie Zwaarveld Neer 1 mei 2022

Een groep van 15 personen heeft zich op deze 'dag van de arbeid' verzameld voor wat belooft een interessante excursie in een relatief nieuw gebied te worden. Het is goed om te zien dat er ook weer een aantal nieuwe gezichten zich bij de groep hebben aangesloten.

Terwijl op vogelgebied de niet alledaagse tapuit en de verschillende veldleeuweriken, een populair woord bij het nationale dictee trouwens, al op parkeerplaats de aandacht trekken, zijn een aantal verrekijkers ook gericht op een bekende rode auto aan de overkant van de plas. Na een kort telefoontje is de route naar de parkeerplek echter duidelijk en kunnen we met de volledige groep van start.

De wandeling zal een grote ronde maken om een plas waar momenteel zand en grindwinning plaatsvindt en een klein lusje maken naar de Neerbeek. Wat de plas onder andere interessant maakt voor vogels is een tweetal eilandjes in de plas, waar bijvoorbeeld de visdief broedt, en een plek waar zand wordt opgespoten en zo een strandachtig biotoop ontstaat.

De tapuit die al op het startpunt wordt waargenomen is een erg mooi begin van de excursie en iets verderop zien we hem zelfs in één oogopslag met zijn familielid de roodborsttapuit op de prikkeldraad zitten. Verder zien we verschillende gele kwikstaarten, visdiefjes die boven de plas aan foerageren zijn en klinkt in de lucht de herkenbare zang van de veldleeuweriken. Op een eilandje in de plas zien we oeverloper naar voedsel zoeken langs de waterlijn en komt een groepje kleine plevieren al roepend invallen.

Vanuit hier verlaten we de plas en lopen we een ruig weiland in met een plas die wordt omzoomd door een mooie rietkraag. In eerste instantie horen we nog geen typische rietvogels hier, maar wordt er door een scherp oor wel een braamsluiper opgemerkt in het struikgewas. In de verte wordt hoog in de lucht een visarend waargenomen. Voor sommigen een domper omdat ze hem niet hebben gezien, maar wie weet krijgen ze straks nog een herkansing.

Als we dichterbij de Neerbeek komen horen we aan de overkant het kenmerkende rateltje van een sprinkhaanzanger. Helaas is dit een vogel die altijd veel zingt maar zich zelden tot nooit laat zien aangezien hij vaak lager in het stuikgewas vertoeft.

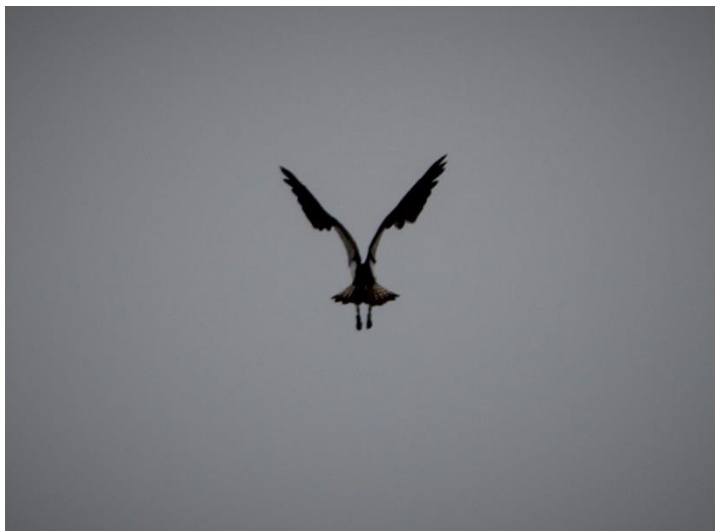
De Neerbeek stroomt hier in de Maas en als we hier over het water turen zien we weer een aantal visdiefjes stroomopwaarts voorbij vliegen. Aan de overkant van de rivier zien we een lichte stijging in het landschap. Dit is een bosgebied op de zogenoemde 'Aoleberg', gelegen aan een dode Maasarm bij Rijkel waar het riviertje de Swalm in uitmondt.

Op de weg terug richting de grote plas komen we aan de andere kant langs de eerdergenoemde rietkraag in het weiland en horen we de drukke zang van een kleine karekiet.

De route voert verder over een weg tussen 2 waterpartijen door en vanuit hier zien we de kneu en verschillende graspiepers en gele kwikstaarten. Op de oostelijke plas zien we verschillende eendensoorten zoals slobend, wintertaling en smient, en op de westelijke plas werpen we een blik op de zandopspuiting. Normaliter is deze zandplaat vooral tijdens de voor- en najaarstrek goed om verschillende soorten meeuwen en stellopers te zien, maar op een paar visdiefjes na valt dit vandaag wat tegen. Dit wordt echter ruimschoots goedge maakt door een koppeltje paapjes die zich langs de weg mooi laten zien.

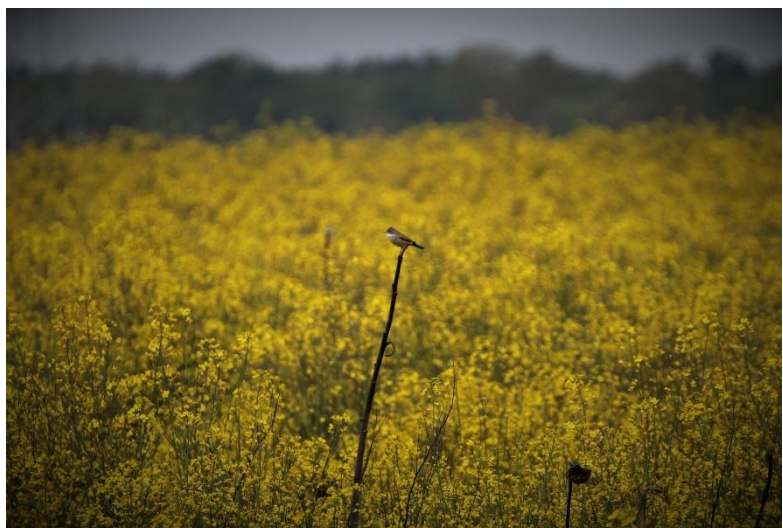

Na het bekijken van nog een aantal kleine plevieren buigen we af van het water en horen we in een bosje langs het pad een nachtegaal zingen. Hij zit niet ver van het pad maar ook de nachtegaal is zo'n vogel die zich luid laat horen maar zelden laat zien. Terwijl een deel van de groep nog naar de

nachtegaal aan het luisteren is komt er vanuit het westen een roofvogel aanvliegen en al snel is duidelijk dat dit weer een visarend is. Ditmaal niet op afstand maar kunnen we hem van dichtbij minutenlang observeren tijdens het jagen, waarbij hij zijn typische 'bidden' laat zien en verschillende keren het water induikt en helaas zonder buit weer het luchtruim kiest. Het is vooral mooi om te zien hoe hij duikt met zijn klauwen naar beneden en hoe hij bij het opstijgen het water van zich afschud.

Het laatste stuk richting het eindpunt wordt ingezet en vanuit een akker vliegt al roepend een steltloper op. Omdat niet veel deelnemers deze hebben waargenomen is het niet meteen duidelijk wat het was, maar na het afspelen van de roep van een tureluur wordt de conclusie getrokken dat het deze hoogstwaarschijnlijk moet zijn geweest. Voor we in de auto stappen zien we nog een tweetal grasmussen die in het gele koolzaad zitten te zingen en zich ondanks de afstand mooi laten fotograferen.

Op het eindpunt wordt de balans opgemaakt en komen we op 62 soorten uit. Hiermee overtreffen we nog niet de 65 soorten van de excursie in april, maar begin juni in de Groote Peel gaan we wederom een gooi doen dit voorlopige jaarrecord aan te scherpen en gaan we hopelijk weer met een grote groep enthousiastelingen op pad.

Tot dan!

Coen Cox en Huub Loete